

سیر مالکیت در ایران و پرونگی ثبت اسناد و املاک (۱۷)

***سید جلیل محمدی**

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

تاریخ ثبت در ایران

پیش از شروع بخش دوم (چگونگی ثبت اسناد و املاک) ضمن مُرور فشرده مطالب نوشته شده، سابقه تاریخی ثبت اسناد و املاک در ادوار گذشته را مورد بررسی قرار می‌دهیم:

الف - قبل از اسلام: همان طور که در بخش اول شرح دادیم، ثبت اسناد و املاک یک موضوع و پدیده نو نیست بلکه از زمانهای بسیار قدیم در بین جوامع مختلف به روشهای گوناگون وجود داشته و در دوام و بقای یک جامعه و حفظ حقوق اشخاص نقش مهمی را ایفا نموده است.

قدیمی‌ترین سند تاریخی‌ای که تاکنون کشف شده، مربوط به چهار هزار سال قبل از میلاد است. در این سند یا لوحه سنگی، اراضی شهر «دونگی» از شهرهای گلده واقع در بین النهرین به قطعات منظم هندسی (مربع، مثلث، ذوزنقه) تقسیم و نقشه برداری شده است.

کهترین قانون مدون جهان، مجموعه قوانین حمورابی است، مربوط به یکی از پادشاهان بابل که حدود ۱۸ قرن قبل از میلاد فرمانروایی داشته است. و در آن مجموعه، مقرراتی درباره عقود و احکام آن زمان از قبیل: اجاره اراضی، مُزارعه، مساقات، مضاربه، قرض، ودیعه، ازدواج و طلاق و غیره دیده می‌شود. این مجموعه بر روی سنگی ستون مانند کنده شده و هم اکنون در موزه «لوور» پاریس نگهداری می‌شود.^۱

۱. «بدل» این ستون که به طرزی بسیار ماهرانه تهیه شده، در موزه ایران باستان نگهداری می‌شود.

اما بزرگترین دیوان ثبت قبل از اسلام، در بابل - که مهد تمدن بشر است - به وسیله روحانیون آن زمان اداره می شد. علاوه بر آن، تملک مزارع و قصور و اموال و عزل و نصب خسروان در دست آنان بود. دیوان تملک زمین و بنده و نقل و انتقال اموال در معبد بزرگ «ببل فردوک» نگهداری می شد.

در سال ۱۹۰۰ میلادی در ویرانه شهر عظیم «بیشاپور» دفتر بزرگ معاملات از ۱۸ تا ۱۳ قرن قبل از میلاد با کاوش آمریکاییها کشف گردید.^۱

«پوم پلی» آمریکایی در حفريات بابل، دیوان ثبت اسناد و معاملات را که به صورتی حیرت‌انگیز تنظیم شده بود و در واقع عظمت تمدن بابلی‌ها را نشان می‌داد کشف کرد. اسناد معاملات در آن دیوان بسیار بوده و علاوه بر آنها سالنامه‌ها، احکام نامه‌ها، دفاتر دولت، دستورها و کتب مختلف در آن دیوان به دست آمد. مثلاً عقدنامه ازدواج دختر فلان پادشاه بابلی با فلان شاهزاده عیلامی در آن دیوان ثبت شده است.

همچنین اسناد تملک خانه و باغ و بنده و عقد ازدواج بزرگان در آن دیوان ثبت شده است؛ تاریخ عقد وقایع شاهنشاهی نیز، بسته به زمان سلطان وقت بوده. در همان دیوان، تاریخ اسناد با تاریخ کورش بوده و بعضی از آن اسناد مطابق تاریخ تسخیر بابل به دست کورش بوده. مانند همین اسناد در آشور نیز کشف شد که اغلب آنها بر خشت نقش گردیده و حتی یک کتابخانه منظم و مرتب به دست آمده و در آن جانیز اسناد تملک و معاملات و نقل و انتقال و عقود و عهود و احکام و گزارش حکام و فرمان پادشاهان و شرح تسخیر ممالک به صورتی حیرت‌انگیز و تعجب‌آور به دست آمده که تمام این اكتشافات حاکی از تأسیس دیوان معاملات و ثبت اسناد و املاک و ضبط عقود بوده است.

در ویرانه «نیب پور» که عامه عرب آن را «نُفَر»^۲ گویند، اسناد بانک عظیم «اجی بی و

۱. خلیلی، عباس، دیوان ثبت در اسلام، مجله کانون سردفتران و دفتریاران، شماره دوم، اردیبهشت ماه ۱۳۴۴.

۲. نُفَر: بلد یا قریه‌ای است بر نهر آذناس از بلاد فرس، این را خطیب گفته است و اگر منظورش از بلاد فرس، قلمرو قدیم ایرانیان باشد جایز است و گرنه امروزه نفر از نواحی بابل محسوب است و در سرزمین کوفه واقع است. (لغت نامه دهخدا، به نقل از معجم البلدان)

پسaran کمبوجیه» به دست آمده که استناد آن به نام هر دو پادشاه پدر و پسر می‌باشد. در بین این استناد، سند معامله کوروش با بانک مذکور و گواهی شهود و چگونگی آن دیده می‌شود.

چند سند و قرارداد دیگر با متن و تاریخ روشن و صریح به دست آمده که به امضای «ایت تی فردوک بالاتو» پسر «اجی بی» صاحب بانک رسیده و تاریخ آن نخستین سال پادشاهی داریوش بوده است.

نیز، باید دانست اولین بانکی که در عالم تأسیس شد در بابل بود.^۱ در زمان داریوش - پادشاه هخامنشی - مقرر گردید اراضی جمهوریهای یونانی و آسیای صغیر را ممیزی کنند و وضعیت اراضی و املاک را از لحاظ نام مالک، نوع ملک، نوع زراعت و مقدار مساحت در دفاتر مخصوصی ثبت کنند. به علاوه، دفتر دیگری به نام «دفتر زراعتی» وجود داشت که نام کسانی را که می‌خواستند زمین بایری را آباد کنند در آن دفتر ثبت می‌کردند. در دفتر دیگری حق الشرب و حقابه و مقدار آن و مدار گردش آب ثبت می‌گردید.

در «اوستا» که کتاب دینی و مذهبی زردهشیان است، در قسمتی از آن به نام «وندیداد» راجع به معاملات و معاهدات به طور مفصل سخن رفته است. از نظر مذهبی در آیین ایران باستان، احیای اراضی، آبیاری، بذرافشانی و درختکاری از کارهای نیک محسوب می‌شده و نشان ستایش اهورا مزدا^۲ بوده است. و از حیث اجتماعی نیز کشاورزان یکی از طبقات اصلی جامعه ایران به شمار می‌رفته‌اند.

از زمان اشکانیان چند نمونه قباله باقی مانده است، از جمله در شهر «دورا ارُوپوس» که در ساحل علیایی رود فرات در خاک سوریه فعلی قرار داشته و همچنین در کنیسه یهودیان (سیناگوگ) و در قریه اورامان کرستان یکی از این قباله‌ها که بر روی چرم نوشته شده در

۱. همان مقاله.

۲. نام خدای بزرگ ایرانیان باستان و زردهشیان که خالق زمین و آسمان و آفریدگان است. خدا، (لغت نامه دهخدا)

واقع یک اجیرنامه است که در حضور فرمانده پادگان نوشته شده، مربوط است به مردی از دهکده‌ای به نام «پالیگا» یا «فالیگا» به نام «مانوس» که به شخصی به نام فرهاد خواجه سرا، رئیس قلعه «ارکاپت» مدیون بوده، و ضمن گروگذاشتن اموال شخصی خود متنه‌د شده که تا بدھی اش تمام نشده در نزد بستانکار خدمت کند. قبله اول و دوم چرمی اورامان، مربوط به فروش دو قطعه تاکستان است و بر پوست آهو نوشته شده و هم اکنون در موزه بریتانیا محفوظ است. این دو سند به زبان و خط یونانی است و هر دو تاریخ سلوکی^۱ دارند.

در حفريات شهر «نسا» که نزديك عشق آباد (اشک آباد) است، اسناد سفالينه بسياري در قلعه عظيم «مهرداد گرت» که ظاهراً محل اقامه ساتراپ^۲ محلی نيز بوده به دست آمده است. از جمله اين اسناد، وقف نامه تاکستانی است که يكى از حكام اشکاني برای خيرات منظور نموده، اين وقف نامه با مركب بروي سفال نوشته شده است.^۳ اين اسناد سفالى بيش از دوهزار قطعه بوده و محققان مى گويند: بيشتر آنها، متهای ثبتي هستند و درباره پيمانها و فروش و واگذاری اراضي شاهي به صورت تيول، اسناد وام بهره‌دار یا اجاره زمینهای دولتی و سلطنتی و روستايی است. زبان اين اسناد پارتی و تاریخ آنها از ۱۰۰ ق. م تا ۱۳ ق. م است.

برای امضای اين اسناد، دو روش معمول بوده است: يكى روش كهن بابلی که متعاملين و گواهان بر لوحهای گلی مهر برجسته خود را می‌زندند و ديگر اينکه اسناد بر چرمی طومار مانند نوشته می‌شد و آن را گل انود می‌كردند و متعاملين مهر خود را بر آن می‌زنند.^۴

۱. سلوکی: سلسله‌ای از مقدونیان که پس از اسکندر در ایران تشکیل شد. (۳۱۲ - ۵۰ ق. م)
(فرهنگ معین)

۲. مأْخُوذَةً يُونَانِيَّةً. والي، حاكم، استاندار در ایران قدیم. (فرهنگ عمید)، نمایندگان شاهنشاه در کشورهای تابعه.

۳. اخترى، محمد على، قبله نویسی در ایران، مجله کانون سردفتران و دفتریاران، دوره دوم، شماره ۴، سال ۱۳۷۶.

۴. همان.

از دوره ساسانیان نیز اسناد و مدارک بسیاری در مورد چگونگی تنظیم قباله ازدواج و زناشویی، قباله اراضی و باغ و بوستان و قنات کشف شده است. هنگام پادشاهی قباد، یکی از پادشاهان ساسانی، شهر کازرون در استان فارس و گنجه در قفقاز به دستور وی ساخته شد و محل و موقعیت جغرافیایی خانه‌ها، بازار، اماکن عمومی، اراضی، باغات و شوارع مشخص و نقشه برداری شد. در عهد خسرو انشیروان، اراضی و تاکستانها و نخلستانها را مساحتی نمودند و برای هر واحد جریب (۲۴۰۰ متر مربع) منظور داشتند که با توجه به نوع کشت و محصول و ثمرة آن مالیات دریافت می‌شد. به دستور انشیروان تنظیم و ثبت اسناد و معاملات و قراردادها نزد قضاط و در دفاتر آنها ثبت می‌گردید. میان کتبیه‌های ساسانی در تنگ خشک، نزدیک سیوند فارس، بر تخت سنگ بزرگی به طول ۴ متر، عرض ۳ متر و ضخامت ۸۰ سانتیمتر سه کتبیه به خط پهلوی (فارسی میانه) موجود است. کتبیه اول در گوشه شمالی تخته سنگ حک شده و دارای هفت سطر است و ظاهراً وقف نامه یا هبه نامه ملکی است مشتمل بر قنات و باغ و بوستان و درختان آن و خانه‌ای به نام «فرخ مرد». کتبیه دوم در شمال غربی تخته سنگی قرارداد و حاوی هجده سطر است که بسیار آسیب دیده و فقط سه سطر اول آن قابل خواندن است و مضمون آن مانند کتبیه اول است. کتبیه سوم خوانا نیست.^۱

آخرین قباله‌ای که مربوط به دوره پایانی حکومت ساسانیان و آغاز اسلامی است، در میان خرابه‌های در کوه مُخ در شمال تاجیکستان به سال ۱۹۳۳ میلادی به دست آمده است، ۷۴ فقره سند متعلق به «دیوآشتیچ» آخرین فرمانروای سغدی کشف شده است، وی به دنبال حمله اعراب به قلمرو فرمانروایی خود، به آن دز کوهستانی پناهنده شده است. این اسناد روی چرم و کاغذ و پوست نوشته شده و مشتمل است بر: نامه‌های اداری، اسناد مالی، یادداشت‌ها و دستورهای اداری و یک قباله ازدواج. به قول کریستن سن^۲

۱. تاریخ ادبیات ایران پیش از اسلام، ص ۹۷، همان مقاله.

۲. آرتور کریستن سن، استاد دانشگاه کپنهاگ در ۹ ژانویه ۱۸۷۵ ولادت یافت... مطالعات دقیقی در فرهنگ ایران پیش از اسلام کرد. (لغت نامه دهخدا)

مجله کانون

تنظيم استاد مالکیت و قباله‌های ازدواج به عهده مغان^۱ بوده است. بد نیست بدانیم که «تولستو» ۱۴۰ پاره سند چرمی و چوبی به خط خوارزمی یافته است که بر چرم نگاشته‌اند. یا با حروف مجزا بوده که بر چوب نوشته‌اند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

۱. پیشوایان مذهبی آیین زرتشت.